

ЗАКОН

О ЈАВНОМ ОКУПЉАЊУ

І. ОПШТЕ ОДРЕДБЕ

Предмет уређења

Члан 1.

Овим законом уређују се јавна окупљања (у даљем тексту: окупљања) у Републици Србији.

Члан 2.

Мирно окупљање је слободно.

Свако има право да организује окупљање и да у њему учествује, у складу са овим законом.

Појам јавног окупљања

Члан 3.

Окупљањем, у смислу овог закона, сматра се окупљање више од 20 лица ради изражавања, остваривања и промовисања државних, политичких, социјалних и националних уверења и циљева, других слобода и права у демократском друштву.

Окупљањем, у смислу овог закона, сматрају се и други облици окупљања којима је сврха остваривање верских, културних, хуманитарних, спортских, забавних и других интереса.

Место окупљања

Члан 4.

Место окупљања, у смислу овог закона, јесте сваки простор који је без услова или под истим условима, доступан индивидуално неодређеном броју лица.

Затворени простор, у смислу овог закона, јесте простор, објекат или просторија ограђена или означена, у којој се врши окупљање и у коју се може ући или из ње изаћи само на за то одређеном месту.

Члан 5.

Окупљање се може пријавити и одвијати и као кретање учесника окупљања на одређеном простору (у даљем тексту: окупљање у покрету).

Окупљање у покрету може се одвијати кретањем и заустављањем кретања на одређеним местима између места поласка и места завршетка кретања.

Члан 6.

Окупљање није дозвољено на месту на којем, због карактеристика самог места или његове посебне намене, прети опасност од наступања угрожавања

безбедности људи и имовине, јавног здравља, морала, права других или безбедности Републике Србије.

Под местом из става 1. овог члана, у смислу овог закона, сматра се простор испред здравствене установе, школе, предшколске установе, као и простор испред објеката од стратешког и посебног значаја за одбрану и безбедност Републике Србије.

Окупљање није дозвољено на местима на којима се одржавањем окупљања крше људска и мањинска права и слободе других, угрожава морал или на местима која су затворена за јавност.

Време окупљања

Члан 7.

Јавна окупљања могу се одржавати, по правилу, у времену између 6 и 24 часа.

Ограничење слободе окупљања

Члан 8.

Окупљање није дозвољено:

- 1) када постоји угрожавање безбедности људи и имовине, јавног здравља, морала, права других или безбедности Републике Србије;
- 2) када су циљеви окупљања усмерени на позивање и подстицање на оружани сукоб или употребу насиља, на кршење људских и мањинских слобода и права других, односно на изазивање или подстицање расне, националне, верске или друге неравноправности, мржње и нетрпељивости;
- 3) када наступи опасност од насиља, уништавања имовине или других облика нарушавања јавног реда у већем обиму;
- 4) ако је одржавање окупљања супротно одредбама овог закона.

II. ПОСЕБНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 9.

Послове заштите безбедности људи и имовине, безбедности Републике Србије, заштите јавног здравља, морала, заштите права других и друге послове који се односе на одржавање окупљања обавља Министарство унутрашњих послова и други надлежни органи.

Комуналне услуге везане за одржавање јавног окупљања обезбеђује надлежни орган локалне самоуправе.

Организатор окупљања

Члан 10.

Организатор окупљања је физичко или правно лице које, у складу с одредбама овога закона, позива на окупљање, припрема и организује окупљање.

Организатор може да одреди вођу окупљања.

Члан 11.

Организатор окупљања дужан је да:

- 1) ангажује редарску службу и обезбеди одржавање мирног окупљања на начин да се онемогући избијање насиља и недолично понашање учесника током трајања окупљања, као и приликом доласка и одласка учесника скупа са места окупљања;
- 2) води и надзире окупљање и организује и усмерава рад редара;
- 3) омогући несметан пролазак возилима хитне помоћи, полиције, ватрогасним возилима и возилима јавног саобраћаја;
- 4) поступи по наређењима надлежног органа;
- 5) прекине окупљање ако наступи непосредна опасност за безбедност људи и имовине и о томе одмах обавести полицију.

Уколико организатор именује вођу окупљања, вођа окупљања дужан је да поступа по одредбама става 1), тач. 2), 3), 4) и 5) овог члана.

Организатор, односно вођа окупљања може наставити прекинуто окупљање када се отклоне околности из става 1. тачка 5) овог члана у временском периоду у коме је окупљање пријављено.

Пријава окупљања

Члан 12.

Окупљања на отвореном простору пријављују се Министарству унутрашњих послова (у даљем тексту: надлежни орган) – организационој јединици надлежној по месту окупљања, односно по месту почетка окупљања у покрету.

Одржавање окупљања пријављује се подношењем писане пријаве од стране организатора окупљања, лично, препорученом пошиљком или електронским путем.

Пријава се подноси најкасније пет дана пре времена одређеног за почетак одржавања окупљања.

Члан 13.

У складу са овим законом не пријављују се:

- 1) окупљања у затвореном простору;
- 2) верска окупљања у верским објектима и друга традиционална народна окупљања, вашари, сабори, свадбе, погребни;
- 3) државне свечаности, јубилеји и друга окупљања која организују државни органи;
- 4) спонтана мирна окупљања, без организатора, као непосредна реакција на одређени догађај, након тог догађаја, који се одржавају на отвореном или у затвореном простору, ради изражавања мишљења и ставова поводом насталог догађаја.

На скупове из става 1. тачка 4) овог члана, не примењује се одредба члана 7. овог закона.

Спонтаним мирним окупљањем из става 1. тачка 4) овог члана не сматра се окупљање на које позива физичко или правно лице које је, у складу са одредбама овог закона, организатор окупљања.

Организатор окупљања из става 1. тач. 1), 2) и 3) овог члана, обавестиће надлежни орган о окупљању када сматра да одржавање окупљања захтева предузимање мера безбедности од стране полиције.

Пријава

Члан 14.

Пријава из члана 12. овог закона садржи:

- 1) име, презиме, број личне карте, путне исправе или другог идентификационог документа организатора јавног окупљања, а у случају када је организатор правно лице, назив и седиште организатора, име, презиме, број личне карте, путне исправе или другог идентификационог документа одговорног лица у правном лицу и контакт телефон;
- 2) име, презиме, број личне карте, путне исправе или другог идентификационог документа и контакт телефон вође окупљања и одговорног лица редарске службе;
- 3) податке о месту и времену одржавања јавног окупљања;
- 4) програм и циљ јавног окупљања;
- 5) податке о мерама које организатор предузима из члана 11. овог закона,
- 6) податке од интереса за безбедно и несметано одржавање окупљања;
- 7) трасу кретања, место поласка и место завршетка, као и начин кретања учесника (пешице, возилима, комбиновано) – за окупљање у покрету.

Окупљање се сматра пријављеним подношењем потпуне и благовремене пријаве.

Ако пријава не садржи податке из става 1. овог члана, надлежни орган одређује рок од 12 часова за допуну пријаве.

Ако подносилац пријаве не отклони недостатке у одређеном року, сматра се да окупљање није ни пријављено.

Члан 15.

Ако надлежни орган утврди постојање разлога из члана 8. овог закона, доноси се решење којим се не дозвољава одржавање окупљања.

Рок за доношење решења из става 1. овог члана је најкасније 96 часова пре пријављеног времена за почетак скупа.

Против решења из става 1. овог члана дозвољена је жалба.

Жалба не одлаже извршење решења.

Правна заштита

Члан 16.

Жалба се подноси Министарству унутрашњих послова у року од 24 часа од пријема решења.

Надлежни орган из става 1. овог члана, одлучује по жалби без одлагања, а најкасније у року од 24 часа од пријема жалбе.

Против решења из става 2. овог члана може се покренути управни спор пред надлежним судом.

Члан 17.

Организатор, односно вођа окупљања, дужан је да о забрани окупљања обавести јавност.

Спречавање или прекид окупљања

Члан 18.

Полицијски службеници овлашћени су да спрече или прекину окупљање уколико уочи одржавања окупљања или у току његовог трајања наступе околности из члана 8. овог закона.

Мере у случају прекида окупљања

Члан 19.

Надлежни орган ће наређење о прекиду окупљања из разлога наведених у члану 8. овог закона усмено саопштити организатору или вођи окупљања, односно учесницима.

Писана наредба о прекиду окупљања доставља се организатору најкасније 12 сати од тренутка усменог саопштавања.

Организатор или вођа окупљања дужан је да учесницима окупљања одмах саопшти да је окупљање прекинуто и да затражи да се окупљени учесници мирно разиђу.

Ако организатор, вођа окупљања или учесници окупљања не поступе у складу са наређењем из става 1. овог члана, надлежни орган ће предузети законске и пропорционалне мере ради разиласка учесника окупљања и успостављања јавног реда.

Казнене одредбе

Члан 20.

Новчаном казном у износу до 30.000 динара казниће се за прекршај физичко лице, учесник окупљања ако не поступи по налозима организатора или вође окупљања и не напусти место окупљања (члан 19. став 3. овог закона).

Члан 21.

Новчаном казном у износу од 70.000 до 120.000 динара казниће се за прекршај физичко лице као организатор, ако не:

- 1) одржи окупљање на месту и у времену које је наведено у пријави (члан 14. став 1. тачка 3. овог закона);

- 2) обавести јавност о забрани окупљања (члан 17. овог закона);
- 3) ангажује редарску службу или не обезбеди ред током одржавања окупљања, као и приликом доласка и одласка учесника са места окупљања (члан 11. став 1. тачка 1. овог закона),
- 4) води и не надзире окупљање (члан 11. став 1. тачка 2. овог закона);
- 5) омогући несметан пролазак возилима хитне помоћи, ватрогасним возилима, полиције или возилима јавног саобраћаја (члан 11. став 1. тачка 3. овог закона)
- 6) поступа по наређењима надлежног органа (члан 11. став 1. тачка 4. овог закона);
- 7) прекине окупљање када наступи непосредна опасност за безбедност људи и имовине и о томе не обавести полицију (члан 11. став 1. тачка 5. овог закона).

За прекршаје из става 1. овог члана новчаном казном у износу до 1.000.000 до 1.500.000 динара казниће се организатор као правно лице, а новчаном казном у износу од 70.000 до 120.000 динара казниће се одговорно лице у правном лицу.

Новчаном казном у износу од 50.000 до 100.000 динара казниће се за прекршај физичко лице вођа окупљања, ако не:

- 1) води и не надзире окупљање (члан 11. став 1. тачка 2. овог закона);
- 2) омогући несметан пролазак возилима хитне помоћи, ватрогасним возилима, полиције или возилима јавног саобраћаја (члан 11. став 1. тачка 3. овог закона)
- 3) поступа по наређењима надлежног органа (члан 11. став 1. тачка 4. овог закона);
- 4) прекине окупљање када наступи непосредна опасност за безбедност људи и имовине и о томе не обавести полицију (члан 11. став 1. тачка 5. овог закона).

Члан 22.

Новчаном казном у износу од 100.000 до 150.000 динара казниће се за прекршај физичко лице као организатор ако:

- 1) покуша или одржи окупљање на месту на ком окупљање није дозвољено (члан 6. овог закона);
- 2) одржи окупљање без пријаве надлежном органу (члан 12. став 1. овог закона);
- 3) покуша или одржи окупљање противно решењу којим се не дозвољава одржавање јавног окупљања (члан 15. став 1. овог закона).

За прекршаје из става 1. овог члана новчаном казном у износу до 1.000.000 до 2.000.000 динара казниће се организатор као правно лице, а новчаном казном у износу од 100.000 до 150.000 динара казниће се одговорно лице у правном лицу.

Члан 23.

Ако овим законом није другачије одређено примениће се правила општег управног поступка.

III. ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 24.

Скупштина града, односно општине ће у року од 60 дана од дана ступања на снагу овог закона одредити простор на којем није дозвољено окупљање из члана 6. став 1 . овог закона.

Члан 25.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

I. УСТАВНИ ОСНОВ

Уставни основ за доношење овог закона садржан је у одредбама члана 97. став 2, а у вези са чланом 54. Устава Републике Србије, којима је утврђено, да Република Србија, између осталог, уређује и обезбеђује остваривање и заштиту слобода и права грађана, односно гарантује слободу окупљања грађана.

II. РАЗЛОЗИ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Законом о јавном окупљању уређује се окупљање грађана у Републици Србији, у складу са чланом 54. Устава, као и у складу са препорукама Венецијанске комисије за уређивање слободe окупљања у Републици Србији.

Овим законом уређени су облици окупљања, простор за окупљање, организатор окупљања, а прописани су и обавеза пријављивања окупљања, садржај пријаве окупљања, дужности организатора, вође окупљања, ангажовање редара и учесника на окупљању, мере обезбеђења, спречавање или прекид окупљања, мере у случају прекида окупљања, казнене одредбе, као и прелазне и завршне одредбе.

III. ОБЈАШЊЕЊА ОСНОВНИХ ПРАВНИХ ИНСТИТУТА И ПОЈЕДИНАЧНИХ РЕШЕЊА

Чланом 1. Закона прописано је да се овим законом уређује јавно окупљање грађана у Републици Србији.

Одредбом члана 2. Закона дефинисано је да свако има право да организује мирно окупљање и да истом присуствује.

Чланом 3. Закона прописано је да се под јавним окупљањем, у смислу овог закона сматра свако мирно окупљање више од 20 лица, које се одржава ради изражавања, остваривања и промовисања политичких, социјалних националних уверења и циљева, различитости, као и други облици окупљања.

Чл. 4 – 6. Закона дефинисано је место одржавања, одржавање окупљања у покрету, као и место на коме окупљање није дозвољено због специфичних карактеристика самог места или његове посебне намене. Такође, окупљање није дозвољено на местима на којима се одржавањем скупа крше људска и мањинска права и слободе других грађана, угрожава морал или на местима која су затворена за јавност.

Члан 7. прописује време одржавања јавног окупљања.

Чланом 8. Закона уређено је законско ограничење слободe окупљања, и не дозвољава се окупљање када није пријављено, када постоји угрожавање безбедности људи и имовине, јавног здравља, морала, права других или безбедности Републике Србије, односно када наступи опасност од насиља, уништавања имовине или других облика нарушавања јавног реда у већем обиму, када су циљеви окупљања усмерени на позивање и подстицање на оружани сукоб или употребу насиља, на кршење људских и мањинских слобода и права других грађана, на изазивање или подстицање расне, националне, верске или друге неравноправности, мржње и нетрпељивости и ако је одржавање скупа супротно одредбама овог закона.

Чланом 9. Закона утврђује се да послове безбедности и друге послове који се односе на одржавање окупљања обављају Министарство унутрашњих

послова и други надлежни органи, а да комуналне послове обављају органи локалне самоуправе.

У чл. 10. и 11. прописују се обавезе организатора скупа и врши се њихово прецизирање, нарочито чланом 11. Закона који подлеже санкционисању. Организатор је дужан да осигура безбедно одржавање јавног окупљања, да ангажује редарску службу и обезбеди одржавање реда на јавном окупљању на начин да се онемогући избијање насиља и недолично понашање учесника током трајања окупљања, као и приликом доласка и одласка учесника скупа са места окупљања. Такође, организатор или вођа окупљања су дужни да воде и надзиру окупљање и организује и усмеравају рад редара; омогућавају несметан пролазак возилима полиције, хитне помоћи, ватрогасним возилима и возилима јавног саобраћаја; поступају по наређењима надлежног органа и да прекину јавно окупљање ако наступи непосредна опасност за безбедност људи и имовине и о томе одмах обавесте полицију.

Чланом 12. Закона уређује се обавеза пријављивања јавног окупљања надлежној организационој јединици Министарства унутрашњих послова по месту одржавања јавног окупљања и да се пријава подноси најкасније 5 дана пре времена одржавања окупљања.

Чланом 13. Закона утврђена су окупљања која се не пријављују, али која подлежу обавештавању надлежног органа када таква окупљања захтевају предузимање посебних мера безбедности.

Чланом 14. Закона уређено је шта садржи пријава за окупљање грађана те могућност да надлежни орган може захтевати допуну те пријаве и, уколико организатор не отклони недостатке, сматраће се да окупљање није ни пријављено.

Члан 15. даје основ да надлежни орган, односно Министарство унутрашњих послова не дозволи одржавање јавног окупљања доношењем решења, из разлога који су наведени у члану 8. Закона.

Чланом 16. Закона прописана је правна заштита по хитном поступку и могућност улагања жалбе на првостепена решења, као и покретање управног спора.

Чланом 17. Закона уређена је дужност организатора да о забрани окупљања обавести јавност.

Чланом 18. Закона уређени су разлози због којих се може спречити или прекинути окупљање и то у случајевима да се учесници позивају или подстичу на оружани сукоб или насиље, кршење загарантованих права и слобода човека, националну, расну, верску нетрпељивост или мржњу, ако наступи непосредна опасност по живот или здравље људи, ако наступи опасност од насиља, уништавања имовине или других облика нарушавања јавног реда или мира у већем обиму и ако се окупљање одржава на опасним местима на којима може доћи до угрожавања живота људи и оштећења имовине или местима затвореним за јавност.

Чланом 19. Закона уређено је да ће наређење о прекиду окупљања учесницима саопштити организатор или вођа и да ће их позвати да се мирно разиђу. Уколико организатор или вођа окупљања одбију да позову окупљене да се разиђу, надлежни орган ће сам позвати окупљене да се разиђу а уколико они то не учине може предузимати законом предвиђене мере.

Чл. 20 – 22. Закона прописане су казнене одредбе и чији су приход средства од наплаћених новчаних казни.

Чланом 23. Закона уређено је да ће се на поступак уколико није другачије уређено овим законом применити правило из општег управног поступка.

У члану 24. уређено је да ће градови и општине у року од 60 дана од дана ступања на снагу овог закона одредити простор који се сматра опасним за одржавање јавних окупљања.

Према члану 25. Закона, овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.

IV. ФИНАНСИЈСКА СРЕДСТВА ПОТРЕБНА ЗА СПРОВОЂЕЊЕ ЗАКОНА

За спровођење овог закона у 2015. години нису потребна средства из буџета Републике Србије.

За спровођење и реализацију овог Закона у 2016. години средства су обезбеђена Законом о буџету за 2016. годину, на разделу 15 – Министарства унутрашњих послова у оквиру предвиђених средстава за редован рад министарства.

У 2017. години средства ће бити обезбеђена у оквиру лимита на разделу 15 – Министарство унутрашњих послова.

Анализа ефеката

1. Одређивање проблема које закон треба да реши

Одлуком Уставног суда од 9. априла 2015. године, оцењено је да Закон о окупљању грађана („Службени гласник РС”, број 51/92, 53/93, 67/93, 17/99, 33/99 и 48/94, „Службени лист СРЈ, број 21/01 – УС СРЈ и „Службени гласник РС”, број 29/01 и 101/05) није у сагласности са Уставом Републике Србије, с тим што је објављивање и ступање на снагу ове одлуке одложено за шест месеци, односно до 23. октобра 2015. године, када је овај закон престао да важи.

Обзиром да је слобода окупљања гарантована чланом 54. Устава Србије и да као таква може бити ограничена само у складу са одговарајућим законом, доношење овог закона потребно је ради спровођења одредби Устава Републике Србије и стварање одговарајућег законског оквира.

2. Циљеви који се доношењем закона постижу

Усвајањем Закона о јавном окупљању омогућава се грађанима Републике Србије уживање Уставом загарантоване слободе окупљање, а уједно се правни систем Републике Србије усаглашава са правним тековинама Европске уније, што је нарочито важно у светлу скорашњег отварања преговора у Поглављу 23, у коме се као једно од питања поставља и слобода окупљања и законски оквир за гарантовање ове слободе грађана.

3. Друге могућности за решење проблема

Чланом 54. Устава Републике Србије, одређено је да се је окупљање грађана слободно и да се као такво може ограничити само законом. Обзиром на овакву уставну одредбу, не постоји други начин за решавање овог проблема.

4. Зашто је доношење новог закона најбоље решење проблема

Усвајањем закона трајно би се решио проблем јавног окупљања грађана, тачније остваривање, овог, уставом гарантованог права, а Република Србија би завршила једну од активности предвиђених Акционим планом за Поглавље 23.

5. На кога и како ће утицати предложена решења

Решења предложена овим законом утицаће на све грађане Републике Србије у смислу омогућавања да у складу са законом остварују право на слободно окупљање, а на Министарство унутрашњих послова и друге државне и локалне органе власти у смислу прописивања поступања и граница њихових овлашћења.

6. Какве трошкове ће примена закона створити грађанима и привреди (нарочито малим и средњим предузећима)

Усвајање овог закона неће створити нове трошкове за грађане и привреду Републике Србије. Природа самог права чије се вршење обезбеђује овим

Законом није економска, нити захтева било какве промене у смислу повећања пореских и других финансијских обавеза које би сносили грађани или привредни субјекти у Републици Србији. Такође, Закон неће створити потребу за новим административним трошковима.

7. Да ли позитивни ефекти оправдавају трошкове

Мишљења смо да ће ефекти усвајања Закона бити вишеструко позитивни. Пре свега, омогућиће уживање и заштиту Уставом загарантоване слободе окупљања, а самим тим и правилно функционисање правног система Републике Србије, као и усклађивање правног система републике Србије са правним тековинама Европске уније.

8. Да ли акт стимулише појаву нових привредних субјеката на тржишту и тржишну конкуренцију.

Овим законом не регулишу се области које би имале утицај на економска кретања у Републици Србији, те као такав неће стимулисати појаву нових тржишних субјеката и утицати на тржишну конкуренцију.

9. Да ли су заинтересоване стране имале прилику да изнесу своје ставове

Током припремања Закона о јавном окупљању, у периоду од 10. до 30. октобра спроведена је јавна расправа у којој су поред представника МУП РС, присуствовали и представници локалне самоуправе, тужилаштва, комуналне полиције, других државних и локалних органа као и представници невладиног сектора. Јавна расправа је омогућила свим заинтересованим странама да изнесу свијеставове у виду предлога и примедби на текст закона.

10. Које ће се мере приликом примене закона предузети да би се остварило оно што се доношењем закона намерава

Ради остварења намера доношењем новог Закона о јавном окупљању, није потребно предузимати дододатне мере које већ нису прописане законским прописима којима се уређује рад државних и локалних органа власти, полиције, комуналне полиције, организација и удружења грађана.

ИЗЈАВА О УСКЛАЂЕНОСТИ ПРОПИСА СА ПРОПИСИМА ЕВРОПСКЕ УНИЈЕ

1. Овлашћени предлагач прописа: Влада

Обрађивач: Министарство унутрашњих послова

2. Назив прописа:

Предлог закона о јавном окупљању
Draft Law on Public Assembly

3. Усклађеност прописа са одредбама Споразума о стабилизацији и придруживању између Европских заједница и њихових држава чланица, са једне стране, и Републике Србије са друге стране („Службени гласник РС”, број 83/08) (у даљем тексту: Споразум), односно са одредбама Прелазног споразума о трговини и трговинским питањима између Европске заједнице, са једне стране, и Републике Србије, са друге стране („Службени гласник РС”, број 83/08) (у даљем тексту: Прелазни споразум).

а) Одредба Споразума и Прелазног споразума која се односе на нормативну садржину прописа,
б) Прелазни рок за усклађивање законодавства према одредбама Споразума и Прелазног споразума,
в) Оцена испуњености обавезе које произлазе из наведене одредбе Споразума и Прелазног споразума,
г) Разлози за делимично испуњавање, односно не испуњавање обавеза које произлазе из наведене одредбе Споразума и Прелазног споразум,
д) Веза са Националним програмом за интеграцију Републике Србије у Европску унију.

4. Усклађеност прописа са прописима Европске уније:

а.) одредбе примарних извора права ЕУ:

– Повеља о основним правима у Европској унији Celex: 2:32000X1218(01).

б.) одредбе секундарних извора права ЕУ:

в.) остали извори права ЕУ:

– Препоруке Венецијанске комисије за уређивање слободe окупљања у Републици Србији.
– Европска конвенција о заштити људских права и основних слобода;
– Препорука Савета Европе 2011 (2007) о Слободи окупљања и изражавања за ЛГБТ особе; 2:Council of Europe Recommendation 2011 (2007) Freedom of assembly and expression for lesbians, gay, bisexuals and transgendered persons

5. Уколико не постоје одговарајући прописи Европске уније са којима је потребно обезбедити усклађеност треба констатовати ту чињеницу. У овом случају није потребно попуњавати Табелу усклађености прописа.

6. Да ли су горе наведени извори права ЕУ преведени на српски језик?

Повеља о основним правима у Европској унији
Европска конвенција о заштити људских права и основних слобода

7. Да ли је пропис преведен на неки службени језик ЕУ?

Предлог закона није преведен на енглески језик.

8. Учешће консултаната у изради прописа и њихово мишљење о усклађености?

Пре утврђивања коначног текста Нацрта закона, у току израде консултовани су експерти Венецијанске комисије.